

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9CoCsp/90/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717205251
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2717205251.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudcov: JUDr. Anton Jaček a JUDr. Peter Duman, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Remedium Legal, s.r.o., IČO 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej: F. M., nar. XX.X.XXXX, adresa B., R. X, o zaplatenie 1.823,40 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica z 08.10.2020, č. k. 5Csp/215/2017-250 - v časti splatnosti, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I mení tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 1.823,40 Eur spolu s úrokom z omeškania v sadzbe 8 % ročne zo sumy 886,53 Eur od 24.06.2017 až do zaplatenia, v mesačných splátkach po 60,- Eur splatných do posledného dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.823,40 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 886,53 Eur od 24.6.2017 až do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 20,- Eur mesačne, splatných vždy do posledného dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (výrok I) a rozhodol, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (výrok II).

2. Rozhodnutie vo veci samej súd prvej inštancie odôvodnil právne ustanoveniami § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3 a ods. 5 a § 517 ods. 2 zák. č. 40/1964 Z. z. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ust. § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1 písm. a) a b) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, ako aj ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že Okresný súd Skalica vo veci rozhodol rozsudkom zo 04.07.2019, č. k. 5Csp/215/2017-207 tak, že žalobu zamietol a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania. Na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Krajský súd v Trnave uznesením z 28.04.2020, č. k.

9Co/204/2019-235 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Skalica na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Vykonaným dokazovaním mal prvoinštančný súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou dňa 02.05.2008 zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby č. 37169037, ktorou povolil žalovanej prečerpanie na jej účte. Súd prvej inštancie zastáva názor, že zmluva je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou. Žalovaná na pojednávaní dňa 14.05.2019 uznala pohľadávku žalobcu čo do dôvodu a výšky. Z tohto dôvodu súd priznal žalobcovi uplatnenú pohľadávku v sume 1.823,40 Eur. Keďže žalovaná nezaplatila tento svoj dlh riadne a včas, dostala sa do omeškania, čím žalobcovi vzniklo právo na zákonné úroky z omeškania. Súd prvej inštancie preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 886,53 Eur od 24.06.2017 až do zaplatenia.

5. Súd prvej inštancie povolil žalovanej splácať pohľadávku v mesačných splátkach po 20,- Eur splatných vždy do posledného dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, pretože nie je v schopnostiach žalovanej splatiť celý dlh naraz. Žalobca na pojednávaní dňa 14.05.2019 súhlasil s povolením splátok. Žalovaná na pojednávaní 08.10.2020 uviedla, že jej zárobok u spoločnosti X. B. je 420,- Eur netto. Vyživovaciu povinnosť nemá. Býva v podnájme, za ktorý platí 200,- Eur mesačne vrátane energií a spláca jednu exekúciu 60,- Eur mesačne. Žiadala preto, aby jej súd povolil pohľadávku splácať v mesačných splátkach najviac po 20,- Eur, keďže nemá finančné prostriedky na zaplatenie pohľadávky naraz. Prvoinštančný súd považoval výšku splátok za primeranú k výške priznanej pohľadávky a pomerom žalovanej a zároveň dospel k záveru, že vzhľadom na osobu žalobcu a výšku priznanej sumy povolením splácania dlhu v splátkach nebudú ohrozené práva žalobcu.

6. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že plne úspešnej strane v konaní - žalobcovi priznal náhradu trov v konaní pred súdom prvej inštancie a pred súdom druhej inštancie v plnom rozsahu.

7. Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej súd povolil plnenie v mesačných splátkach po 20,- Eur mesačne, podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že zvýši sumu mesačných splátok na 75,- Eur, resp. aby ho v časti povolenia splátok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ako odvolacie dôvody uviedol, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

8. Odvolateľ poukázal na predbežnú celkovú výšku pohľadávky ku dňu odvolania a skonštatoval, že istina 1.823,40 Eur sa v mesačných splátkach po 20,- Eur splatí za vyše 91 mesiacov, t. j. vyše 7 rokov a 6 mesiacov. Úrok z omeškania (8 % ročne zo sumy 886,53 Eur od 24.06.2017 do zaplatenia) 242,69 Eur sa v splátkach po 20 Eur mesačne splatí za vyše jeden rok. V prípade riadneho splácania je ale potrebné k úroku z omeškania pripočítať minimálne 7,5 roka vzhľadom na skutočnosť, že prv sa nepochybne splatí istina pohľadávky, pričom pri úročení pohľadávky o 7,5 roka sa úrok z omeškania 774,71 Eur splatí v splátkach po 20,- Eur mesačne za vyše 3 roky a 2 mesiace. Predbežné trovy súdneho konania 1.461,51 (pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 109 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 1.243,51 Eur) sa v splátkach po 20,- Eur mesačne splatia za vyše 6 rokov. Celková objektívne vyčíslená pohľadávka žalobcu sa v zmysle nastavených splátok po 20,- Eur mesačne splatí najskôr za 17 rokov a 8 mesiacov. Žalobca zastáva názor, že uvedený záver súdu týkajúci sa určenia plnenia v splátkach po 20,- Eur mesačne zjavne znevýhodňuje postavenie žalobcu, keďže pri takto nastavenej výške mesačných splátok s ohľadom na výšku pohľadávky je časový horizont jej uspokojenia neúmerne dlhý. Žalobca poukázal na primeranosť a ustálenú súdnu prax akceptovateľnej splatnosti v časovom horizonte maximálne do 2 až 3 rokov. Splátky po 20,- Eur nemôžu byť v ani v prospech žalovanej, keďže z dôvodu každým dňom narastajúceho úroku z omeškania dochádza zbytočne k navýšeniu pohľadávky voči žalovanej. Ďalej žalobca poukázal na skutočnosť, že napadnutý rozsudok neobsahuje dostatočné odôvodnenie sociálnej a majetkovej situácie žalovanej, ktoré by opodstatňovalo plnenie v takých nízkych splátkach, preto ho možno považovať za nepreskúmateľný.

9. Žalovaná odvolací návrh nepodala, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadrila.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody [§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP], preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je sčasti dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v dotknutej časti zmeniť [§ 388 CSP].

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu na základe podaného odvolania bolo vyhodnotiť, či súd prvej inštancie postupoval správne, keď žalovanej povolil dlh splácať v mesačných splátkach po 20,- Eur.

12. Prvoinštančný súd pri rozhodnutí umožniť žalovanej uhradiť dlh v splátkach použil § 232 ods. 3 CSP, podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie odo dňa právoplatnosti rozsudku s tým, že súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Vychádzal tiež z ods. 4 cit. paragrafu, podľa ktorého, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

13. Citované ustanovenia umožňujú v rozsudkoch na plnenie určiť v odôvodnených prípadoch paričnú lehotu dlhšiu, než sú zákonné tri dni od právoplatnosti rozsudku. Dlhšiu lehotu súd určí podľa okolností daného prípadu. Ak súd povolí plnenie v splátkach, musí vždy presne určiť ich výšku a podmienky splatnosti a aj tento výrok musí náležite odôvodniť (R V/1968). Hľadiskami pre úvahu súdu, či má žalovanému priznať výhodu splátok bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného aj v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom stanovenej povinnosti v nedodržaní jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé. Pritom podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že súdom povolené splátky majú byť určené v takej výške, aby žalovaný dlh bol nimi uhradený najneskôr v horizonte troch rokov.

14. Vyššie uvedené kritériá súd vyhodnocuje na základe skutkových zistení, ktoré pred vydaním rozhodnutia vo veci samej vyvodzuje v kontradiktórnom civilnom procese (čl. 8 základných princípov CSP) predovšetkým z tvrdení prednesených stranami počas konania. Ak strana takéto tvrdenia prednesie a protistrana ich nepoprie, platí, že sa na účely rozhodnutia vo veci považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP). Nesporné skutočnosti sa potom ďalej ani nedokazujú, pretože by to bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania (čl. 17 základných princípov CSP).

15. Žalovaná na pojednávaní tvrdila, že jej zárobok u spoločnosti X. B. je 420,- Eur v čistom. Vyživovaciu povinnosť nemá. Býva v podnájme, za ktorý platí 200,- Eur mesačne vrátane energií a zamestnaním spláca jednu exekúciu 60,- Eur mesačne. Prejavila ochotu splácať dlh v splátkach, v tomto zmysle aj v minulosti navrhla schváliť súdny zmier, ale vzhľadom na svoje pomery žiadala mesačnú splátku určiť v sume 20,- Eur. Tieto tvrdenia žalovanej žalobca nepoprel. Je síce pravda, že pojednávania, na ktorom žalovaná tieto tvrdenia predniesla, sa nezúčastnil, ale bol riadne a včas predvolaný, svoju neúčast ospravedlnil pracovnou zaneprázdnenosťou a o jeho odročenie nepožiadala. Zo žalobcovho postoja je teda zrejmé, že bol uzročený s tým, že prípadné skutkové tvrdenia žalovanej prednesené na pojednávaní nebude mať možnosť poprieť a budú sa považovať za nesporné.

16. Vychádzajúc z vyššie uvedených pomerov žalovanej (žalobcom nepopretých) s prihliadnutím na výšku plnenia, prejavenu snahu žalovanej záväzok čo najskôr splniť, i na skutočnosť, že umožnenie žalovanej uhradiť predmetný dlh v splátkach nemôže žalobcu, ako právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je poskytovanie úverov vo veľkom objeme, nijako citeľne poškodiť, odvolací súd bol názoru, že boli splnené podmienky na výnimočné umožnenie žalovanej uhradiť dlh v primeraných splátkach.

V danom prípade bolo ale nevyhnutné zohľadniť, že podľa zaužívanej súdnej praxe by mal byť dlh uhradený splátkami najneskôr v horizonte troch rokov. Súdom prvej inštancie umožnené splátky po 20,- Eur mesačne by zabezpečili úhradu istiny až po viac ako 7 rokoch. Pokiaľ sa vezme do úvahy aj povinnosť žalovanej splácať prísľušenstvo, celkový čas splácania sa ďalej neúmerne predĺži. Po zohľadnení všetkých rozhodných hľadísk odvolací súd rovnako ako prvoinštančný považoval za odôvodnené umožniť žalovanej uhradiť predmetný dlh v splátkach, no súdom prvej inštancie určené splátky po 20,- Eur mesačne nepovažoval vzhľadom na všetky zohľadnené okolnosti prípadu za primerané a spravodlivé. Ako primerané a spravodlivé vyhodnotil odvolací súd mesačné splátky po 60,- Eur, pretože splátkami v takejto výške sa dlh žalovanej (1.823,40 Eur istina + 318,96 Eur úroky z omeškania za 4,5 roka) zaplatí približne do troch rokov.

17. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku I (týkajúcej sa splatnosti priznanej pohľadávky) podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovanej povolil zaplatiť dlh (1.823,40 Eur spolu s úrokom z omeškania v sadzbe 8 % ročne zo sumy 886,53 eur od 24.06.2017 až do zaplataenia) žalobcovi v mesačných splátkach po 60,- Eur splatných do posledného dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (výrok I).

18. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania (§ 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 a 2 CSP) vychádzal odvolací súd z pravidla pomeru úspechu v konaní (§ 255 ods. 1 a 2 CSP). Prípadná existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP odôvodňujúca výnimočné nepriznanie náhrady trov úspešnej strane (či už úplné alebo čiastočné), pritom v konaní nebola tvrdená, ani ju odvolací súd nezistil. O trovách prvoinštančného konania odvolací súd rozhodol opätovne, keďže rozhodnutie vo veci samej zmenil postupom podľa § 388 CSP. Zhodne, ako súd prvej inštancie, i odvolací súd vyhodnotil, že žalobkyňa bola procesne úspešnou stranou sporu v celom rozsahu, keďže jej rozsudkom vo veci samej bolo priznaných toľko, koľko bolo žalobou žalované. Rovnako odvolací súd uložil žalovanej povinnosť plniť žalobkyni sumu v rovnakej výške, avšak jej povolil plnenie v splátkach. Rozloženie finančného plnenia v splátkach nie je skutočnosťou, ktorá by mala akýkoľvek vplyv na procesný úspech žalobkyne v konaní, preto odvolací súd tak, ako súd prvej inštancie priznal žalobkyni ako procesne úspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) v rozsahu 100 % (výrok II).

19. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na prísľušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).